

אריקה יקרה !

אתמול שמעתי בצער רב על מותך מאורי פיליפס, כשבא לקחת מהארכיון את התיקים שלך..... והרגשתי חובה לומר לך המון תודה על עזרתך הרבה בפרוייקט שלקחת על עצמך – הצלת אותי מבחינה פדגוגית.

אריקה – היית מורתי במשך 4 שנים וקצת, משנת 1963 עד אוקטובר 1967, כיתה ה'.

על פי המלצות של בנימין שפיר ז"ל – היית אמורה רק לצאת איתי לטבע, ולא ללמד לימודים רגילים, אך מהר מאוד החלטת ללמדני במקביל למה שלמדו בני כתתי – "נר". חלק לא מבוטל מהשיעורים – למדתי יחד עם חברי לכיתה נר. לימדת אותי מקצועות שונים וקידמת אותי מאוד ואף הכנת אותי לכניסה לבית הספר בגבעת חיים, הודות לעזרתך הרבה – הגעתי לשם מוכן יותר מדי – ביחס לרמה שהייתה שם ... וכשהגעתי לכיתה – חטפתי בום אדיר ומצאתי פער ענק בין מה שלמדתי איתך בבית ללימודים שם, וגם מבחינה חברתית וגם לימודית, הצטערתי שלא המשכתי איתך,

אחרי כמה שנים חזרתי אליך ללמוד אנגלית, אצלך בבית, באווירה טובה.

אז אריקה יקרה – נוחי על משכבך בשלום

יובל בן-יעקב